श्रावन्तस्य दशार्हस्य बली विषहरस्य यः। दशार्हस्य सुतो व्योमा व्योम्नो जीमूत उच्यते।
जीमूतपुत्रो वृकतिस्तस्य भीमरथः सुतः। अथ भीमरथस्यासीत् पुत्रो नवरथस्तथा।
तस्य चासीद्दृढरथः शकुनिस्तस्य चात्मजः। तस्मात् करम्भः कारम्भिर्देवरातोऽभवन्नृपः।
देवक्षत्रोऽभवत्तस्य देवक्षत्रिर्महायशाः। देववर्गसमो जज्ञे देवक्षत्रस्य नन्दनः।
मधूनां वंशकृद्राजा मधुर्मधुरवागपि। मधोर्ज्जज्ञेऽथ वैदर्भ्यां पुरुद्वान् पुरुषोत्तमः। १९९५
मधुर्यज्ञेऽथ पौरव्यां भद्रवत्यां कुरूद्वह। ऐक्ष्वाकी चाभवद्भार्य्या सत्त्वास्तस्या व्यजायत।
सत्त्वान् सर्व्वगुणोपेतः सत्त्वतां कीर्त्तिवर्द्धनः। इमां विसृष्टिं विज्ञाय ज्यामघस्य महात्मनः।
युज्यते परमप्रीत्या प्रजावांश्च भवेत्तथा।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्व्वणि सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ सात्त्वतान् सत्त्वसम्पन्नान् कौशल्या सुषुवे सुतान्। भजिनं भजमानञ्च दिव्यं देवावृधं नृपं।
अन्धकञ्च महाबाहुं वृष्णिञ्च यदुनन्दनं। तेषां विसर्गाश्चत्वारो विस्तरेणेह तान् शृणु। २००
भजमानस्य सृञ्जय्यौ बाह्यकाथोपबाह्यका। आस्तां भार्य्ये तयोस्तस्मात् जज्ञिरे बहवः सुताः।
कृमिश्च क्रमणश्चैव धृष्णुः शूरः पुरञ्जयः। एते बाह्यकसृञ्जय्यां भजमानाद्विजज्ञिरे।
अयुताजित् सहस्राजित् शताजिदथ दासकः। उपबाह्यकसृञ्जय्यां भजमानाद्विजज्ञिरे।
यज्वा देवावृधो राजा चचार विपुलं तपः। पुत्रः सर्व्वगुणोपेतो मम स्यादिति निश्चितः।
संयुज्यात्मानमेवन्तु पर्णाशाया जलं स्पृशत्। सदोपस्पृशतस्तस्य चकार प्रियमापगा। २००५
चिन्तयाभिपरीता सा जगामैकविनिश्चयं। कल्याणत्वान्नरपतेस्तस्य सा निम्नगोत्तमा।
नाध्यगच्छत तां नारीं यस्यामेवंविधः सुतः। जायेत्तस्मात् स्वयं गत्वा भवाम्यस्य सहव्रता।
अथ भूत्वा कुमारी सा बिभ्रती परमं वपुः। वरयामास नृपतिं तामियेष च स प्रभुः।
तस्यामाधत्त गर्भञ्च तेजस्विनमुदारधीः। अथ सा दशमे मासि सुषुवे सरिताम्बरा।
पुत्रं सर्व्वगुणोपेतं बभ्रुं देवावृधान्नृपात्। अत्र वंशे पुराणज्ञा गायन्तीति परिश्रुतं। २०१०
गुणान्देवावृधस्याथ कीर्त्तयन्तो महात्मनः। यथैवाग्रे तथा दूरादपश्याम तथाऽन्तिकात्।
बभ्रुः श्रेष्ठो मनुष्याणां देवैर्देवावृधः समः। षष्टिश्च षट् च पुरुषाः सहस्राणि च सप्त च।
एतेऽमृतत्वं संप्राप्ता बभ्रुदेवावृधावपि। यज्वा दानपतिर्विद्वान् ब्रह्मण्यः सुदृढायुधः।
तस्यान्ववायः सुमहान् भोजा ये मार्त्तिकावताः। अन्धकात् काश्यदुहिता चतुरोऽलभतात्मजान्।
कुकुरं भजमानञ्च शमं कम्बलबर्हिषं। कुकुरस्य सुतो धृष्णुर्धृष्णोस्तु तनयस्तथा। २०१५
कपोतरोमा तस्याथ तैत्तिरिस्तनयोऽभवत्। जज्ञे पुनर्व्वसुस्तस्मादभिजिच्च पुनर्व्वसोः।
तथा वै पुत्रमिथुनं बभूवाभिजितः किल। आहुकश्चाहुकी चैव ख्यातौ ख्यातिमतां वरौ।
इमाञ्चोदाहरन्त्यत्र गाथाः प्रति तमाहुकं। श्वेतेन परिवारेण किशोरप्रतिमो महान्।
अशीतिचर्म्मणा युक्त आहुकः प्रथमं व्रजेत्। नापुत्रवान्नाशतदो नासहस्रशतायुधः।